

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Sławomir Jamróg (spr.)
Sędziowie:	SSA Regina Kurek SSA Paweł Czepiel
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w P.

przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia w W. - (...) Oddziałowi Wojewódzkiemu Narodowego Funduszu Zdrowia w K.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 12 lipca 2016 r. sygn. akt I C 1654/13

1. umarza postępowanie apelacyjne co do kwoty 3.980,54 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty;

2. zmienia zaskarżony wyrok w punktach od III-V w ten sposób, że nadaje im treść:

„III. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 629,28zł (sześćset dwadzieścia dziewięć złotych dwadzieścia osiem groszy) tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie od (...) Spółki z o.o. w P. kwotę 2.178,29 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia dziewięć groszy) tytułem kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie od Narodowego Funduszu Zdrowia w W. – (...) Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w K. kwotę 614,40 zł (sześćset czternaście złotych czterdzieści groszy) tytułem kosztów sądowych;”;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 4.693,80zł (cztery tysiące sześćset dziewięćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

4. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Krakowie od (...) Spółki z o.o. w P. kwotę 1.305,06 zł (jeden tysiąc trzysta pięć złotych sześć groszy) tytułem kosztów sądowych;

5. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Krakowie od Narodowego Funduszu Zdrowia w W. – (...) Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w K. kwotę 68,69 zł (sześćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem kosztów sądowych.

SSA Paweł Czepiel SSA Sławomir Jamróg SSA Regina Kurek

Sygn. akt I ACa 69/17

UZASADNIENIE

(...) spółka z o.o. w P. (dalej: F.) wystąpiła przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia w W. - (...) Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia w K. (dalej: NFZ) z pozwem o zapłatę kwoty 177 837, 47 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że udzieliła pomocy lekarskiej 12 osobom i koszt udzielenia pomocy tym osobom to dochodzona kwota. Ich stany należy uznać za stany nagłe. W tym okresie powód nie miał kontraktu z NFZ.

Strona pozwana uznała roszczenie co do kwoty 6 492,12 zł, ale bez odsetek. W pozostałej części wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że tylko co do dwóch osób istniała konieczność bezwzględnie udzielenia im natychmiast pomocy. Pozostali mogli być przetransportowani, zwłaszcza, że byli przywiezieni karetka z (...).

Postanowieniem z dnia 30 października 2014r. sąd pierwszej instancji umorzył postępowanie co do kwoty 66 812,54 zł, albowiem powód cofnął w tym zakresie powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2016r. sygn.. akt I C 1654/16 Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od strony pozwanej Narodowego Funduszu Zdrowia w W. - (...) Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w K. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w P. kwotę 35 773,99 zł (trzydzieści pięć tysięcy siedemset siedemdziesiąt trzy złote i dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 27 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowej za opóźnienie (pkt I), oddalił w pozostałej części powództwo (pkt II), zasądził od strony pozwanej Narodowego Funduszu Zdrowia w W. - (...) Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w K. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w P. kwotę 1747,54 zł tytułem kosztów sądowych (pkt III), nakazał ściągnąć od strony powodowej (...) Sp. z o.o. w P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 1 046,15 zł tytułem kosztów sądowych (pkt IV), zasądził od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 2 160 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (pkt V), wyrokowi punkcie I., co do kwoty 6 492,12 zł (bez odsetek), nadał rygor natychmiastowej wykonalności (pkt VI).

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowił następujący stan faktyczny:

W grudniu 2010r. i w styczniu 2011r. (...) spółka z o.o. w P. nie miała podpisanego kontraktu na świadczenie usług medycznych z pozwanym Narodowemu Funduszowi Zdrowia w W. - (...) Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia w K.. W tym okresie F. udzieliło pomocy medycznej 12 osobom. W chwili przyjęcia 8 osób tj. M. F., W. J., S. K. (1), M. K., M. L., J. M., M. T. i G. K. znajdowali się w „stanie nagłym” w którym zachodziła konieczność udzielenia im natychmiastowej pomocy medycznej. W stosunku do dwóch osób tj. S. K. (1) i M. T. zachodziły bezwzględne przeciwwskazania do przetransportowania ich do innego szpitala. Obecnie istnieją możliwości transportu ludzi nawet w stanie krytycznym.

Dodatkowe koszty udzielenia pomocy medycznej dla tych 8 osób wyniosły 35 773,99 zł. Dodatkowe koszty udzielenia pomocy medycznej dla tych 2 osób, których nie można było przetransportować wyniosły 6 492, 12 zł.

Powód zwracał się do pozwanego o refundację kosztów, ale pozwany odmówił zaspokojenia roszczenia. Pozwany w trakcie tego postępowania żądał wyjaśnień i przedstawienia określonych dokumentów. Te braki były uzupełniane. Ostatecznie strona pozwana odmówiła świadczenia.

Przy tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie jest uzasadnione co do kwoty 35 773, 99 zł. Odwołując się do art. 15 ustawy „o działalności leczniczej” art. 30 ustawy „o zawodach lekarza i dentysty” oraz art. 19 ustawy „o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych” wskazał, że w przypadku gdy świadczenia opieki zdrowotnej w stanie nagłym są udzielane przez świadczeniodawcę, który nie zawarł umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, świadczeniobiorca ma prawo do tych świadczeń w niezbędnym zakresie. Wynagrodzenie uwzględnia wyłącznie uzasadnione koszty udzielenia niezbędnych świadczeń opieki zdrowotnej. Stan nagły to stan, o którym mowa w art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.) a więc stan polegający na nagłym lub przewidywanym w krótkim czasie pojawieniu się objawów pogarszania zdrowia, którego bezpośrednim następstwem może być poważne uszkodzenie funkcji organizmu lub uszkodzenie ciała lub utrata życia, wymagający podjęcia natychmiastowych medycznych czynności ratunkowych i leczenia. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego powód w grudniu 2010r. i styczniu 2011r. udzielił świadczeń medycznych 8 osobom, które znajdowały się w „stanie nagłym”. Okoliczność, że 6 pacjentów mogło być przetransportowanych do innego ośrodka pozostaje bez znaczenia. Jak wynika z wyżej wskazanych przepisów obowiązkiem powoda było wykonanie świadczeń zdrowotnych adekwatnych do sytuacji. Stronie powodowej należy się więc wynagrodzenie za udzielenie świadczeń 8 pacjentom. Wynagrodzenie za udzielanie świadczeń w stanach nagłych nie musi odpowiadać wynagrodzeniu kontraktowemu. Może być niższe. Wynagrodzenie nie może także przybrać cech wynagrodzenia spekulacyjnego. Wynagrodzenie musi być bezpośrednio związane z udzielonymi świadczeniami. Ustawodawca używa pojęcia „wynagrodzenie”. Oznacza to, że nie chodzi tylko o zwrot wydatków koniecznych. W pojęciu „wynagrodzenie” mieszczą się wydatki konieczne, ale związane z leczeniem konkretnych osób np. użyte leki. Do pojęcia tego wynagrodzenia nie można jednak zaliczyć kosztów stałych takich jak koszty pożyczek, koszty utrzymania budynków itp. Nie są to bowiem koszty ponoszone bezpośrednio z leczeniem osób w stanie nagłym. W tym przypadku nie można też uwzględnić wynagrodzenia lekarzy i pielęgniarek albowiem personel nie otrzymał w tym przypadku dodatkowego wynagrodzenia nie związanego z leczeniem osób w stanie nagłym. Wynagrodzenie to Sąd Okręgowy określił na podstawie opinii biegłej. Jako podstawę zasądzenia odsetek Sąd Okręgowy powołał art.481 k.c. a jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu art. 100 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniosła strona powodowa w części oddalającej powództwo, zarzucając błędną ocenę materiału dowodowego w szczególności ocenę opinii biegłego. Skarżąca podniosła, że z opinii biegłej z dziedziny księgowości wynika, że „... spółka (...) Sp. z o.o. powinna otrzymać z NFZ zwrot kosztów w wysokości co najmniej 102.239,94 zł. Są to koszty rzeczywiście poniesione na leczenie i w pełni uzasadnione..” . Na tym etapie różnica pomiędzy kwotą wskazaną przez biegłą a dochodzoną przez powoda, wynosiła 8965,04 zł i obejmowała wyłącznie amortyzację «koszt budynku, wyposażenia i sprzętu medycznego. Biegła E. K. wyliczyła wynagrodzenie na kwotę 35.773,99 zł ograniczając jednak zakres wynagrodzenia jedynie do kosztów stricte wskazanych w odezwie. Jednocześnie biegła na stronie 9 i 10 opinii przedstawiła własne stanowisko, uznając, że powinno się wliczyć wynagrodzenie lekarzy i pielęgniarek. Zdaniem strony powodowej NFZ powinien zapłacić kwotę powiększoną o wynagrodzenie personelu i kosztów najmu pomieszczeń i obsługi hotelowej. Odwołując się do stanowiska biegłej strona powodowa podniosła, że jeśli nie byłoby pacjentów to personel byłby oddelegowany na miesiąc do innych jednostek w K. stacji dializ lub innych oddziałów nefrologicznych a w ostateczności pracowników skierowano by na urlop . Zdaniem powoda i biegłej wykonanie świadczeń opieki zdrowotnej szczególnie w trybie nagłym, nie jest możliwe bez lekarzy, pielęgniarek i personelu pomocniczego. Nie jest możliwe bez odpowiednich pomieszczeń i urządzeń, które wymagają sprzątnięcia, dezynfekcji.

Strona powodowa wniosła o zmianę (w domyśle) orzeczenia i zasądzenie dodatkowo kwoty 66465,95zł a także o zmianę orzeczenia o kosztach i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu a także kosztów za drugą instancję.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

W toku postępowania apelacyjnego strona powodowa cofnęła apelację co do kwoty 3.980,54 zł i jednocześnie w zakresie odsetek od tej należności wobec zaspokojenia roszczenia.

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny uznał w zasadzie za własne ustalenia Sądu Okręgowego nieco odmiennie jednak oceniając poziom uzasadnionych kosztów działania pozwanego związanych z udzieleniem świadczeń 8 pacjentom. Prawidłowe było uwzględnienie przez Sąd Okręgowy tzw. kosztów bezpośrednich . Wartość usług medycznych świadczonych 8 pacjentom przyjętym w trybie nagłym (a to testy laboratoryjne , diagnostyka , badania , krew i preparaty podobne) wynosiła 20405,57zł .. poz. 4-11 opina biegłej E. K. k- 827. Po doliczeniu wynagrodzenia personelu biegła określiła wartość łączną na kwotę 35773,99 zł (k828) nie wskazując jednak dokładnie sposobu wyliczenia. Koszty skorygowane przedstawione na k-827 nie wskazują dokładnie sposobu wyliczenia wartości korekty w odniesieniu do każdego z pacjentów. Z opinii uzupełniającej zaś wynika, że posiłki pacjentów to kwota 4155,07zł 937 i to dotycząca wszystkich a nie tylko 8 pacjentów. I nie stanowi ona różnicy kwoty 35773,99zł. Nie wiadomo więc było jakie koszty biegła uznawała za koszty bezpośrednie tym bardziej, że także odliczenie kosztów najmu, wynagrodzenia 21653,27,31539,96,3420, usług hotelowych 26225,09, 13272,66, obsługi administracyjnej 1485,32 , innych 919,90 i amortyzacji 8965,04 (k827) nie daje kwoty korekty 75430,94. Z tych przyczyn konieczne było uzupełnienie postępowania dowodowego w tym zakresie.

Uzupełniająca opinia wskazuje, że łączne tzw. koszty hotelowe związane z pobytem ośmiu dodatkowych pacjentów to kwota 26225,09 zł z tego jednak kwota 13272,66zł to kwota dzierżawy i utrzymania budynku a kwota 3394,12 zł to wynagrodzenie personelu niemedycznego. Pozostałe koszty hotelowe to kwota 9558,31zł .

/Dowód : opinia uzupełniająca k-953/..

Sąd Apelacyjny uznaje , że dodatkowi pacjenci przyjęci w trybie nagłym do szpitala zwiększają stałe koszty hotelowe , które powinny zostać uwzględnione przy obliczaniu wynagrodzenia za świadczenie udzielone świadczeniobiorcy w stanie nagłym. Nie oznacza to jednak podstaw do uwzględniania w tym wyliczeniu kosztów dzierżawy i wynagrodzenia personelu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

W dacie udzielania przez strony świadczeń zdrowotnych obowiązywały przepisy art.7 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (tekst jedn. Dz.U. 2007r. Nr 14, poz. 89 ze zm.); dalej u.z.o.z.), art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. 2008r. Nr 136, poz. 857 ze zm.) dalej u.z.l.d.) i art. 19 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych t.j. Dz.U. 2008r. Nr 164, poz. 1027 ze zm. u.o.ś.z.), które nakazywały niezwłoczne udzielanie świadczeń zdrowotnych w sytuacjach wyjątkowych - nagłych, niespodziewanych - w których ponadto istnieje konieczność podjęcia natychmiast czynności ratunkowych i leczenia (odpowiednio art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o państwowym ratownictwie medycznym (Dz.U. Nr 191, poz. 1410 ze zm) . Niekwestionowane na tym etapie ustalenia wskazują, że strona powodowa udzieliła świadczeń w takich warunkach 8 pacjentom co uzasadnia żądanie wynagrodzenia. Spór zaś dotyczy zakresu wynagrodzenia. Zgodnie z powołaną ustawą świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych , w przypadku gdy udzielający świadczeń nie ma (tak jak w tym wypadku) zawartej umowy z NFZ , wynagrodzenie za świadczenie udzielone świadczeniobiorcy w stanie nagłym uwzględnia wyłącznie uzasadnione koszty działania świadczeniodawcy. Obowiązek wykazania poniesienia takich kosztów związanych z udzielaniem zagrażających utratą życia i zdrowia lub w związku z brakiem możliwości przetransportowania spoczywał zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. na stronie powodowej. Sąd Apelacyjny nie kwestionuje, że udzielanie świadczeń w trybie nagłym, nie jest możliwe bez lekarzy, pielęgniarek i personelu pomocniczego. Nie jest też możliwe wykonywanie tych świadczeń bez odpowiednich pomieszczeń i urządzeń, które wymagają sprzątnięcia, dezynfekcji. Z samej apelacji wynika jednak , że strona nie miała możliwości zamknięcia oddziału nefrologicznego na jeden miesiąc w związku z przedłużającym się procesem kontraktowania, skoro byli w szpitalu także inni pacjenci i oddział musiał być czynny. Tym samym stałe koszty działania szpitala

strona pozwana musiała ponosić niezależnie od tego czy udzielała dodatkowo świadczeń w warunkach określonych w pozwie. Oczywiście więc jest, że dodatkowi pacjenci nie zwiększyli kosztów dzierżawy nieruchomości. Niskie zaś obłożenie wskazuje, że personel medyczny nie musiał wykonywać dodatkowych czynności przy obsłudze a strona powodowa i tak byłaby obciążona kosztami działania personelu medycznego skoro pozostawał on w dyspozycji szpitala i pobierał wynagrodzenie za gotowość świadczenia pracy na podstawie umów o pracę co potwierdziła biegła w opinii uzupełniającej (k-853). Podobnie personel administracyjny był zatrudniony i jego wynagrodzenia nie mają związku z faktem udzielenia świadczeń dodatkowym 8 pacjentom. Ponadto gdyby strona powodowa zamknęła oddział we wskazanym okresie to w ogóle nie doszłoby do udzielenia świadczeń w trybie nagłym i nie byłoby żadnej podstawy do żądania wynagrodzenia. Niezrozumiały jest zarzut, że strona powodowa mogłaby wykorzystać powierzchnię zajmowaną na inne usługi skoro działalność lecznicza musiałaby być prowadzona co wykluczało inne usługi a wynagrodzenie za świadczenie dodatkowych usług w nagłych przypadkach nie stanowi odszkodowania za zajęcie powierzchni. Dodatkowo małe obłożenie pacjentami w styczniu 2011r. (138 osobodni) wskazuje, że szpital dysponował powierzchnią dodatkową a nie świadczył innych usług. Strona powodowa powinna więc wykazać o ile zwiększyły się ewentualnie jej koszty działalności związane z dodatkowymi obowiązkami personelu (czego nie uczyniła) lub o ile zwiększyły się jej wydatki na utrzymanie szpitala w związku z pobytem na oddziale pacjentów którym udzielano we wskazanym trybie świadczeń medycznych. Nie wykazano zaś by wypłacano dodatkowe wynagrodzenie dla personelu medycznego i technicznego. Niezależnie też od ilości pacjentów pozwana musiała ponosić koszty obsługi administracyjnej i zarządzania nieruchomością. Sąd Apelacyjny uznaje jednak, że zwiększona liczba pacjentów przyjętych w trybie nagłym wpływa na przyspieszone zużycie sprzętu medycznego, łóżek szpitalnych i innych urządzeń wykorzystywanych przy wykonywaniu świadczeń. Oczywiście jest, że spółka dokonuje odpisu amortyzacyjnego w każdym miesiącu niezależnie od liczby pacjentów. Jakkolwiek jest to operacja księgowa to jednak jest to matematyczne odzwierciedlenie zużycia sprzętu w czasie, na które wpływ ma także pobyt w szpitalu dodatkowych pacjentów. Każde wynagrodzenie za świadczenie usług musi zaś uwzględniać wpływ usługobiorcy na zużycie sprzętów związanych z udzielanym świadczeniem. Koszty te w tym przypadku nie zostały zrekompensowane a to, że zostały naliczone jako niezależny od pacjentów odpis amortyzacyjny, który stanowi koszt działalności strony powodowej nie oznacza, że tego zużycia nie było. Wręcz przeciwnie sprzęt był używany w związku z pobytem dodatkowych pacjentów. Sąd Apelacyjny uznaje więc, że istniała podstawa do uwzględnienia kwoty 8965,04zł określonej w pkt 11 opinii głównej k-827 opisanej na k- 841. Także każdy pacjent generuje zwiększone zużycie odpadów co zwiększa koszty związane z odpadami jak też zwiększa obłożenie pralni. Wbrew więc stanowisku pozwanej koszty hotelowe są zwiększone na skutek konieczności przyjęcia pacjentów w trybie nagłym. Podobnie sprzątanie powinno być wykonywane regularnie niezależnie od ilości pacjentów jednak intensywność i częstotliwość tego sprzątanego niewątpliwie wzrasta co powoduje zwiększone zużycie środków czystości. Personel jednak był zatrudniony na umowę o pracę i pozostawał w dyspozycji strony powodowej a nie wykazano by za sprzątanie dodatkowe strona powodowa ponosiła uzupełniające wydatki np na podstawie umów zlecenia. Także zdaniem Sądu Apelacyjnego wzrasta intensywność prania i utylizacji odpadów. Do tego dochodzą posiłki. Wobec braku ewidencjonowania zużytej pościeli, zużycia odpadów i środków czystości nie jest możliwe przyjęcie innej metody rozliczenia tzw. kosztów hotelowych jak wyliczenie łącznych kosztów hotelowych poniesionych w tym zakresie w związku z pobytem pacjentów w danym miesiącu i przeliczenie ich na jednego pacjenta w określonym czasie jego pobytu tj. według wyliczenia w opinii uzupełniającej (k953). Według wyliczenia biegłej K. pacjenci nie wymagający natychmiastowej pomocy (tj L. K., L. K. II, S. K. (2), J. Ł., P. S., H. S., J. W. i A. W. byli hospitalizowani w styczniu przez 78 dni podczas gdy łącznie w styczniu było 138 dni hospitalizacji (k-130). Biegła wyliczyła te koszty na kwotę 9558,31zł (k953). Za wykazane więc Sąd apelacyjny uznaje, że uzasadnione łączne koszty udzielenia niezbędnych świadczeń opieki zdrowotnej dla 8 pacjentów, którym strona powodowa udzielała stanie nagłym (art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm. w zw. z art. 132 ust. 1, art. 5 pkt 33 tej ustawy w zw. z art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. Nr 191, poz. 1410 ze zm.) wynoszą 38928,92zł (20405,57zł koszty bezpośrednie +obsługa hotelowa 9558,31zł + amortyzacja sprzętu 8965,04zł).

Powyższe powinno skutkować podwyższeniem wynagrodzenia względem określonego w zaskarżonym wyroku o 3154,53zł. Strona pozwana zaspokoila powoda kwotą wyższą tj 3980,54zł co musiało skutkować umorzeniem postępowania apelacyjnego w zakresie cofniętym na podstawie art. 391§2 k.p.c. i oddaleniem apelacji w części dalej

idącej na podstawie art. 385 k.p.c. Biorąc pod uwagę , że zaspokojenie częściowo zasadnego roszczenia nastąpiło w toku postępowania apelacyjnego należało odpowiednio zmodyfikować rozstrzygnięcie o kosztach procesu na podstawie art. 386§1 k.p.c. Sposób rozstrzygnięcia w tym zakresie zawarty w zaskarżonym wyroku uwzględnił jedynie zaliczki na poczet kosztów opinii w wysokości 2000zł i kwotę 1046,15zł określoną w pkt IV wyroku ściągana na rzecz Skarbu Państwa co nie odpowiadało kwocie 4792,69zł wydatków poniesionych w toku procesu. Ponadto rozstrzygnięcie prowadziło do wzajemnego zasądzenia kwot na rzecz stron co nie jest potrzebne.

Powód wygrał w ok.22 % . Łączne koszty poniesione przez obie strony wynosiły 18126zł (powód :opłata sądowa 8892zł , wynagrodzenie pełnomocnika 3617zł, zaliczka 1000zł a pozwany wynagrodzenie pełnomocnika 3617zł i zaliczka 1000zł.). Powód powinien ponieść 78% tych kosztów tj 14138,28zł a poniósł 13509zł . Pozwany natomiast powinien ponieść 3987,72zł a poniósł 4617zł co oznacza, że strona powodowa powinna zwrócić stronie pozwanej kwotę 629,28zł . Ponadto obie strony powinny partycypować w w tym samym stosunku w wydatkach wyłożonych przez Sąd , które nie zostały pokryte zaliczkami 2792,69 zł (4792,69zł -1000zł-1000zł). Koszty te powinny zostać ściągnięte od obu stron w stosunku w jakim przegrały one proces. Nakazano więc ściągnięcie na rzecz Skarbu Państwa od strony powodowej kwotę 2178,29 zł (~78% z 2792,69zł) a od strony pozwanej pozostała część tj kwotę zł a od strony pozwanej 614,40zł). Stronę powodową obciążają więc koszty procesu i koszty sądowe w nieco większym rozmiarze niż wynikało to z pkt III-V zaskarżonego orzeczenia. Należy jednak wskazać , że należności sądowe mogą być ściągnięte także po zakończeniu sprawy a ponadto ostateczny wynik uwzględnia zapłatę dokonaną w toku postępowania apelacyjnego i nie dochodzi do naruszenia zakazu reformationis in peius. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. przy zastosowaniu odpowiednio §2 pkt 6 §10 ust.1 pkt 2 oraz §15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r. poz. 1804) i przy uwzględnieniu, że strona powodowa przegrała postępowanie apelacyjne w ok. 95% . Koszty poniesione przez strony w postępowaniu apelacyjnym wynosiły 14124zł (3324zł opłata sądowa + 5400zł+ 5400zł wynagrodzenia pełnomocników). Strona powodowa powinna ponieść 13417,80zł (95% z 14124zł) a poniosła 8724zł., natomiast strona pozwana powinna ponieść 706,20zł a poniosła 5400zł . Strona powodowa winna więc za postępowanie apelacyjne zwrócić stronie pozwanej kwotę 4693,80zł . Obie strony powinny także partycypować w tym samym stosunku w kosztach sądowych poniesionych w toku postępowania apelacyjnego w związku z opinią uzupełniającą. Skutkowało to ściągnięciem na podstawie art. 83 ust. 2 i art. 113 u.k.s.c. na rzecz Skarbu Państwa od strony powodowej i strony pozwanej odpowiednio kwot 1305, 06zł i 68,69zł.

SSA Paweł Czepiel SSA Sławomir Jamróg SSA Regina Kurek